

[Landbrugsministeren.]

ærede Medlem virkelig, at han varetager Arbejdernes Interesse ved at gaa ind for en saadan Politik?

Jeg har aldrig anfægtet det ærede Medlem Hr. Kyeds Betragtning, at Kornproduktionen kun udgør 30 pCt. af den samlede Landbrugsproduktion her i Landet. Heller ikke har jeg bestridt den afgørende Betydning af Mejeriproduktionen og dennes Forbindelse med Flæskeproduktionen. Jeg har kun sagt, at det Modsætningsforhold, der over for en Kornordning og en Flæskeordning er mellem det større og det mindre Landbrug, ikke er til Stede med Hensyn til en Ordning angaaende Mejeribrug.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kan der være Grund til at sige, at naar der sker en Begrænsning af vor Eksport, følger dermed ganske automatisk en Begrænsning af vor Import. Disse to Ting hænger sammen, og det, man her gennem Lovgivningsforanstaltninger forsøger paa, er at faa de to Ting til at hænge sammen. Heroverfor siger jeg, at det er ganske unødvendigt at lovgive her, for det sker af sig selv, og det, man gør her, er kun at gøre Skade i dette Forhold og yderligere at gøre det ondt for det danske Landbrug. Det burde det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vide, det er det, der var Grundlaget for hele hans Ungdomspolitik!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Landbrugsministeren gentog endnu en Gang, at naar man hjalp nogle mindre Landbrugere gennem Svineordningen, maatte man ogsaa hjælpe de største, altsaa den almindelige Form for konservativ Lighed. Hertil kommer for øvrigt, at Svineordningen ikke er saaledes indrettet, at den i Særdeleshed giver de mindre Landbrugere Fortrin, der kan være forskellige Ting at indvende paa det Punkt; men det er der ikke Tid til at komme ind paa her. — Med Hensyn til det andet Spørgsmaal: billigt Korn her til Landet, er jeg virkelig af den Opfattelse, at den danske Arbejderklasse kun kan være glad, hvis der indføres billigt Korn til Danmark.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen glemte

at svare paa det Spørgsmaal, om man skulde gaa konsekvent videre og ophæve alle Foranstaltninger mod Dumping til Værn for dansk Produktion.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har atter i Dag doceret sine handelspolitiske Teorier, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til, da det har stor Betydning for Afgørelsen af hele det Spørgsmaal, vi drøfter, at knytte nogle Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser.

Det ærede Medlem kom for Skade til at sige to rigtige Ting, det vil jeg gerne fremhæve. Det ærede Medlem udtalte, at Betingelsen for Eksport er Import, og af Eksportens Begrænsning følger Importens Begrænsning — fuldstændig rigtige Ting. Det er ogsaa fuldstændig rigtigt, at i en fri Verden, hvor der ikke er nogen Restriktioner for den almindelige Handel, men hvor Prisen og Kvaliteten er ene afgørende, vil alle disse Forhold regulere sig selv. Da vi havde den frie Handel Verden over, foregik det saaledes, at hver Købmand købte, hvor han kunde købe billigst. Om noget Land havde Toldsatser eller ej, var i og for sig irrelevant i Sammenligning med selve Princippet. Princippet var dette: Jeg køber, hvor jeg kan købe billigst. Og man betalte med Anvisninger, hvilke Anvisninger kun kunde bruges til atter at købe Varer i paa-gældende Land eller et andet Land, idet der gennem et ordnet Pengevæsen var fri Omsætning af disse Anvisninger.

I det Øjeblik et Land havde købt for meget, kunde der engang imellem finde en Regulering Sted med Udbetaling med Guld; naar man naaede Guldpunktet, enten det lave eller det høje Guldpunkt, kunde det betale sig i Stedet for en lavere Kurs for Anvisningerne at sende Guld af Sted og betale Fragten for det. Hvis der i et Land blev trukket for stærkt paa Guld, skete der det, at det paa-gældende Lands Bank hævede Diskontoen; fik et Land for meget Guld, sænkede det Diskontoen. Men dette System var fuldstændig afpasset og regulerede sig selv.

Det, som det ærede Medlem ikke kan forstaa, er, at vi nu ikke mere har fri Handel Verden over, idet en Række Lande, uden at vi paa nogen Maade har haft Indflydelse paa det, tværtimod meget imod vor Vilje, har begrænset Mulighederne for Import, idet de ganske simpelt hen ikke vil have Varerne, og desværre for os er det de to Lande, der i første Række har taget vore Landbrugsprodukter, som har lukket af, nemlig Tyskland og England.